

I BEY(EFENDİ)NİN ÖLÜMÜ

I Filiz Çağla UYANUSTA KÜÇÜK

caglauyanusta@yahoo.com

I Tüm gerçekleştireceklerini eksik, sevenlerini ve sevdiklerini büyük bir acıyla bırakanlara¹

Dr.Ahmet Önen, Dr.Ersin Arslan, Dr.Ali Menekşe, Dr. Göksel Kalaycı'nın anılarına saygıyla...

*Hoşçakal hoşçakal hoşçakal hoşçakal!
Ben bir kısırak gibi
Gelmişim dünyaya
Şahlanıp koşmak içimde var
Hoşçakal²*

Barcelona'yı niye sevdiğimi bilmiyorum. Birçok sevdiğim 'şey' gibi niye sevdiğimi bilmemekten memnunum.

Barcelona'yı hep heyecanlı duygular, görüntü, koku, tad ve ses ile hatırlamak isterdim ki bu artık pek mümkün değil...

Daha önceki gidişimde çok etkilendiğim flamenkoyu izlemek için rezervasyon, telefon, organizasyon peşinde koşarken, fakülteden yakın arkadaşlarımdan birinin kaza haberiyle donakaldım.

Kaza geçirenin 'Kubi' olduğunu tahmin ettim, şaşırmadım sanki ama sarsıldım...

Bir gün...bu haberi...korkarak bekliyordum...

Ama arabayı süren o değildi bu sefer...

O gece flamenkoyu izlerken, dinlerken, yaşlar kuruyana kadar aktı gözümden, artık beyin ölümünün de gerçekleştiğini biliyordum çünkü.

Ne bencildik oysa...

Ölüme ağlamak-işi bilenlere göre kendimize dokunmadığı için duyduğumuz sevinç nedeniye hisset-

tiğimiz suçluluk duygusundandı... Başkalarına göre de ölenin yüzünde kaybettiğimiz kendi suretimize ağlıyorduk.

Bencil miydik?

Ölenin yüzünde kaybettiğimiz surete ağlarken de o giden güzelim surete de, içinde barındırdığı o değerli, güzel, dopdolu yaşamın yitip gitmesinin hüznüne, haksızlığına, inanılmazlığına da ağlamıyor muyduk aslında?¹

Barcelona'dan döner dönmez soluğu yanında aldım, kalbi atıyor, nefes alıyordu, elleri sıcaktı, zor geçen bir günün sonunda uyuyakalmış gibiydi.

Tanı beyin ölümüydü.

Kolay yetişmeyen bir beynin ölümüydü bu,

Hınzır bir beyefendinin ölümü...

Kalbinin sonradan ölmesine ise hiç şaşırmadım.

13. 09. 2013 Cuma günü onu uğurladık.

Seven, sevilen, değer veren, verilen, saygı duyan, duyulan, çalışan, üreten, mükemmel bir cerrah, hoca, baba, eş, evlat, dost, arkadaş...

Yamuk, yandan gülümsemesiyle, soyadıyla müsemma inci gibi dişleriyle, macera tutkusuyla, bir kez bile kimseyi incittiğini görmediğim Kubilay çocukluğumdan bir parçayı da yanında götürerek...gitti...

Bungee jumping sırasında boynuna kırbaç gibi çarpan ipin izinden, Alanya'da doluştuğumuz evden, gecenin bir vakti Alptekin- Umut-Kader -Erbil'e elbiselerle dalınan ılık Side denizinden, balık tutma denemelerinden, bir tıp balosu için bulunmuş smokinden, sakız gömlek-kot pantolondan, Kemer'e giderken bir-iki kaza provasından, yoksa antik çağda bizden daha mı ileriydiler konuşmalarından, jet-ski gezisinden, mezuniyette takılmış bir papyondan, Betüller'in yazlığında bir sabah kahvaltısından, bir uzo tadımından, bağda hamak keyfinden, alaycı ama üzmeyen takılmalarından, bizimle ve kendiyi eğlendiği <gizemliymiş gibi havasıyla> bir kaç fotoğraf ve çokça yaşamışlık bırakarak...

Kısacık çizilmişti çünkü bütün çizgileri³

Kubilay, araya hayat girdi biliyorum, ama insan kalbi homunculus misali büyük ve acayip, yerin değişmeyecek.

Yıllar önce arabanın hız göstergesini bozup bütün bir yol gaza bastığın için seni affettiğimi sanma sakın!

Hele bu son hareketini...hiç!

Bir de kafamda çalan şarkıların yerini aldın, ne olur müsaade et artık...

Doç. Dr. Kubilay İnci, daha önce asistanı olan Dr. Özgür Oruç'un sürdürdüğü arabayla yaptıkları kaza nedeniyle hayatını kaybettiği sırada, 42 yaşında, Aylin'in eşi, 5 yaşındaki Demir'in babasıydı, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı'nda öğretim üyesiydi.

Gaziantep Fen Lisesi ve Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirmişti. Aynı hastanede üroloji ihtisası yaptıktan sonra, çok değer verdiği bu bölümde çalışmaya devam etti.⁴ Köy Enstitülü öğretmen bir baba ile ev hanımı annenin hepsi de okumuş yedi çocuğundan biriydi. Titizliği ve başarılarıyla ekşi sözlükte adına madde olan, cerrahliğindeki hatasızlığı nedeniyle lakabı 'robot' olan, hakkında "onların 'Da Vinci'si (cerahide robotik sistem) varsa bizim de K.İnci'miz var" dediği rivayet olunan, tanıyanlar ve hastaları tarafından çok sevilen bir hekimdi.⁵

1. Dr. Gamze Özçürümez'e değerli katkısı için teşekkür ederim.
2. Hoşçakal-Şebnem Ferah/ Can Kırıkları-2005/Pasaj Müzik
3. Aşık Oldum Celladım-Redd/ Hayat Kaçık Bir Uykudur-2011/ Pasaj Müzik
4. <http://www.hastane.hacettepe.edu.tr/Doktor/300>
5. <https://eksisozluk.com/kubilay-inci--3715875>

Filiz Çağla UYANUSTA KÜÇÜK - S.B.
Yıldırım Beyazıt Eğitim Araştırma Hastanesi,
Göğüs Hastalıkları Kliniği, Ankara

Toraks
Bülteni

I Tüberküloz ve Damgalanma: Toplumsal Bakış

I Onur Fevzi ERER

onurerer@yahoo.com

I Damgalanmanın tanımlanması ve değerlendirilmesi

İlk olarak Antik Yunan'da köleler ve suçluların belirlenmesi amacıyla vücutlarını bıçakla kesme veya sıcak metalle dağlamayla oluşturulan derin ve hiçbir zaman çıkmayan izlere damga (stigma) adı verilmesiyle, damgalanma (stigmatizasyon) kavramı kullanılmaya başlanmıştır. Modern çağda ilk olarak Erving Goffman 1961 ve 1963 yıllarında yazdığı yazılarıyla 'bireye daha az değer verme davranışı' kavramı ile sosyolojik olarak damgalanma ve hastalık ilişkisinden bahsetmiştir [1, 2].

Damgalamanın temelinde **önyargı** yatmaktadır. Ön yargı; bir kişi, nesne veya konu hakkında araştırma yapılmaksızın hızlı bir biçimde bir yargıya varılmasıdır. Ön yargılar sonucu oluşan damgalama (etiketleme veya stigmatizasyon); bazı hasta gruplarına karşı toplumun tavrı almasına, onları toplumdan dışlamasına neden olmaktadır.

Damgalanma, belli bir özelliği olan grup veya topluluğun değersiz veya istenmeyen olmasını başlatan bir süreçtir. Damgalanmış bir kişi; utanç duyar, kendinden iğrenme ve bıkınlık duyar ve kendini suçlu hissederek. Anlam olarak birbirine yakın olan **ayrımcılık** kavramında ise damgalanmadan farklı olarak kişinin kendisini suçlu hissetmesi durumu yoktur. **Damgalama (etiketleme)** önyargıların yarattığı **ayrımcılıkla** sonuçlanır. **Ayrımcılık** ise toplumdaki kişi ya da grupların di-

ğerlerini damga ve önyargı nedeniyle bazı hak ve menfaatlardan yoksun bırakmasıdır.

Damgalanma; toplumsal, kurumsal, kişiler arası ilişkiler ve kişinin kendine yönelik tutumlarıyla etkileşen oldukça kompleks bir süreçtir (Şekil 1). Bu nedenle tüm bunların tanımlanması, ölçülmesi ve yapılacak değişikliklerin etkilerinin değerlendirilmesi oldukça zordur.

Damgalanmayı ve onun kısır döngüsünü, hissedilen damgalanma ve

